

Et bildedikt av Christian Hoel Skjønhaug

Torsdag 7. april presenterer **Christian Hoel Skjønhaugs** sine nyeste malerier på Galleri LNM. Kunstneren kaller selv utstillingen et *biledikt*, hvor helhetsinntrykket blir både en enhetlig, og på mystisk vis fragmentert komposisjon.

I 2008 ble han nominert til «Carnegie Art Award», og i 2006 mottok han «Ambrosius

Egedius og hustrus legat» (via Unge Kunstneres Samfund). I denne utstillingen er Skjønhaugs bilder abstrakte i betydningen ikke-representerende, som følge av at han forsøker å holde tilbake assosiasjonene til figurene som fremkommer i bildene. Utstillingen kan sees torsdag 7. april klokken 18.00.

Kunstneres Hus med Natten gjennom

Førstkommende tirsdag viser Natten gjennom *The Last Days of Jack Sheppard* (2009) av Anja Kirschner og David Panos. Natten gjennom – Et visuelt program i mørket er en filmklubb av **Jesper Alvær** og **Andreas Siqueland**, som finner sted i Atelierprogram W17 hver tirsdag denne våren.

Her introduserer filmklubben både kunstnere og filmskapere nasjonalt og internasjonalt. Kirschner og Panos vil selv holde en introduksjon om prosjektet. Stedet er Kunstneres Hus i Oslo og klokkeslettet er 19.00.

Østlandsutstillingen igjen

Akershus Kunstsenter i Storgaten i Lillestrøm åpner denne lørdagen Østlandsutstillingen med kulturminister **Anniken Huitfeldt** ringsidert og kommet gjennom nåløyet blant 467 søkere og ca. 1200 arbeider. Det er 32. gang Østlandsutstillingen arrangeres. På deltagerlisten i år kan nevnes signaturer som **Esther Maria Bjørneboe**, **Bente Bøyesen**, **Kristian Evju** og duoen Bull.Miletic (**Synne Bull** og **Dragan Miletic**). Utstillingen vises ut april måned.

Det levende bildets kunsthistorie i Norge fortelles med autoritet på Stenersenmuseet.

Essensielt tilbakeblikk

Kunst video utstilling

Stenersenmuseet

Retrospektiv: film- og videokunst

i Norge, 1960–1990

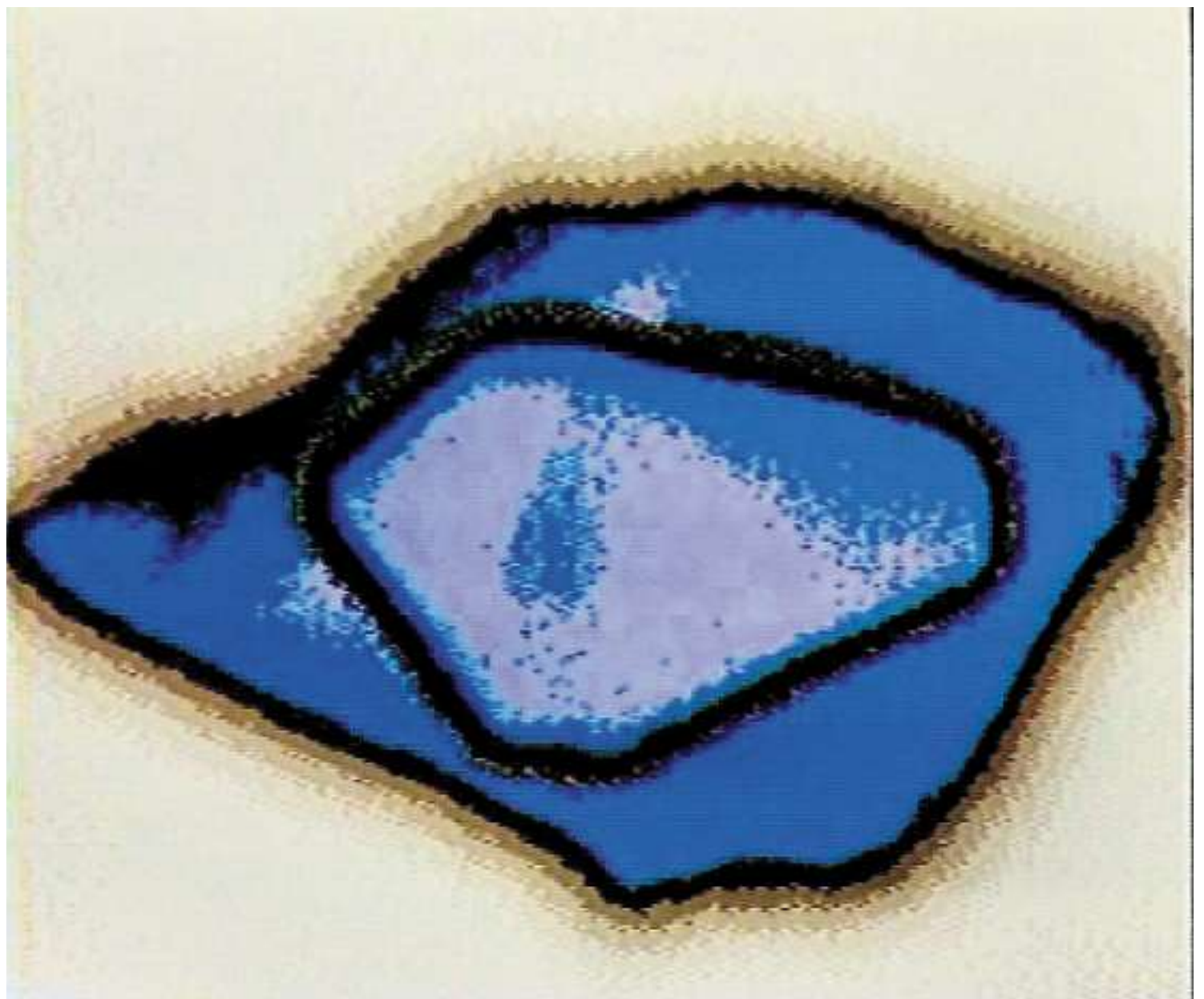
1. april–2. mai

Jeg savner flere utstillinger i norsk kunststoffentlighet som undersøker fortidens former: hvilke uttrykk var det som dominerte for 30 eller 50 år siden? Ved å gå gjennom konkrete verker fra den nære fortid ser vi forstadier til dagens kunstpraksis, og grunnlaget legges for et mer informert perspektiv på dagens kunst.

Retrospektiv er, slik sett, en viktig utstilling, siden vi får stiftet bekjentskap med en rekke film- og videoverk som ellers sjelden er tilgjengelig, innenfor en bredt anlagt historisk ramme. Flere verk har overraskende høy kvalitet, som Arild Kristos kortfilmer *Undergrunn* og *Kristoball* eller Kjell Bjørgeengens eksperimenter med analoge videoteknikker fra 80-tallet. I arbeider som dette, ser vi ikke bare røttene til deler av vår tids visuelle kultur, men også i hvilken form internasjonal kunst ble formidlet til norsk kunststoffentlighet.

Detaljene. Som tilfellet ofte er, vil de fleste, når de får mulighet til å undersøke detaljene, feste seg ved det som ikke fanges opp av fortellingene man kjenner fra før. Vi får dermed mulighet til å skape vår egen fortelling om denne perioden i Norsk kunsthistorie. I tillegg dannes et vindu mot fortiden som er både interessant og underholdende: at det inkluderes informasjonsfilmer fra 50-tallet, samt mer dokumentariske uttrykk, utvider det historiske spennet i utstillingen og gir oss en større ramme å tenke kunstfilm innenfor. Et annet pluss er boken som utgis parallelt med utstillingen: Her finnes både en skikkelig presentasjon av kunstnere og tekster som gir *Retrospektiv* en teoretisk og historisk ramme.

Strålende. Noe av det mest interessante ved utstillingen er perspektivet den gir på behand-

Kjell Bjørgeengens eksperimentering med analoge teknikker gir oss et annet sted å tenke dagens billedkultur. FOTO: STENERSENMUSEET/ATOPIA

ling av bilder. I overgangen fra analoge til digitale teknikker på nittitallet er det skjedd en radikal forandring: Ikke bare er alle tenkelige bilder tilgjengelig på nett, de lar seg også bearbeide enkelt og rimelig på våre egne datamaskiner. I *Retrospektiv* ser vi hvordan analoge teknikker førte til andre løsninger – og

grunnlaget legges for en komparativ analyse av fortidens og dagens billedbehandling.

Det er strålende at Farhad Kalantary, i samarbeid med Stenersen, tar denne oppgaven – men er det ikke egentlig Nasjonalmuseets mandat? Vi ser igjen at det er andre institusjoner som lager de viktigste utstil-

lingene. Det er fint at det gjøres, men urovekkende for Nasjonalmuseets del at det forholder seg slik. Når det er sagt, er det ikke umulig at denne utstillingen vil bli stående som en av de mest sentrale fra det første tiåret på totusentallet.

KJETIL RØED

Retrospektiv

er kuratert av Farhad Kalantary i samarbeid med Stenersenmuseet og baserer seg på 5 år med innsamling av materiale. Det er det kunstnerinitierte Atopia som har stått for dette arbeidet.

«I overgangen fra analoge til digitale teknikker på nittitallet er det skjedd en radikal forandring: Ikke bare er alle tenkelige bilder tilgjengelig på nett, de lar seg også bearbeide enkelt og rimelig på våre egne datamaskiner»